

Atze van Wieren

Aan alles voorbij

Uitgeverij IJzer
Utrecht

Inhoud

Aan tranen voorbij

Piëta	9
Bloemen	10
Wijding	11
Virus	12
Ongenoed	13
Koelwagen	14
Landkaart	15
Opgebaard	16
Lux aeterna	17
Geen weet	18
Vederlicht	19
Haar	20

Aan eilanden voorbij

Afvaart	23
Op De Balg	24
'Vredenhof'	25
Wantij	26
Hoogtepunt	27
Stemtest	28
Naam	29
Pad	30

Aan sterren voorbij

Loflied	33
Vertrek	34
Pluto	35
Moeder	36
Pioneer 10	37
Asteroïde	38
Groot	39
Horizon	40
Hier	41
Diepvries	42
Na ons	43

Aan alles voorbij

Dichter en waarheid	47
Rietkraag	48
<i>Aanreizen is vol verwachting</i>	49
Vennetje	50
Ontmoeting	51
Struis te Wierum	52
Foto	53
Treinreis	54
Persoonsgebonden	55
Mariakerk te Buitempost	56
Buweklooster (Mariëngraf)	57
Mariakerk Krewerd	58
Hemel	59
Nachtgedachte	60
Na ons	61

Piëta

Je moet loslaten hadden ze gezegd,
de in het zwart geklede mannen,
de beterseters met altijd hun clichés
paraat, de uit het hoofd geleerde troost,
de ogen leeg en langs haar heen.

Ze had braaf ja gezegd, en amen.
Wat wisten zij ervan hoe het geheim
van een nieuw leven mee te dragen,
zodat, om het los te laten, er iets
scherps aan te pas moest komen.

Nu houdt ze hem slapend in haar armen
maar hij slaapt te diep. Ze kijkt
naar zijn mond. Haar vingers gaan langs
de rafelrand in zijn zij. Ze herinnert zich
zijn kind zijn. Hoe hem ooit nog los te laten.

Bloemen

Zal er ooit nog winter komen
met bloemen bloeiend op de ramen,

zal iemand handenwrijvend zeggen
dat virussen nu wel dood zijn als een pier,

zal een graf moeten worden uit-
gehakt, zal de hemel dan ijsblauw

kleuren, zal een klok mijlenver
te horen zijn, dat iemand opkijkt,

een naam denkt, zal het gebed
verstijven in de vrieswind?

Wijding

Zij dragen elk een bloemenkrans, kolossaal
het houten juk waaraan ze hangen.

Uit de coulissen komt met staf en mijter,
gekleed in feestgewaad, de hogepriester.

Wierook wolkt, er zingt een koor, wijwater
spat in 't rond. Zo krijgen zij hun naam.

Ontdaan van krans en uiterlijkheden
hangen zij morgen in de naar de verten

open toren, hun bronzen lijf gegeseld
door regen, hagel, vuile winden.

Daar roepen zij de levenden, luiden
de doden uit. Dat is hun werk. Vergeten

de mooie woorden, de doop van gisteren,
hun naam al snel besmeurd door duivenpoep.